

gjør sig ikke, hverken her i Salen eller uden for den, afhængigt af noget andet politisk Parti.

Saa var der det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds (Dinesen). Han ønskede saa inderlig at faae oplyst, hvad Bevis jeg havde for, i hele min Udtalelse i Gaar, at der havde bestaaet en Alliance mellem Høire og de Revolutionære. Ja, jeg skal sige det ærede Medlem een Ting, som man maatte ikke burde omtale her. Jeg skal erindre ham om, at han var syg under Valgkampagnen, og der er maatte da foregaaet Ting, som er undgaaet hans Opmærksomhed. Jeg vil da henlede hans Opmærksomhed paa det, som har berettiget mig til at sige, at der har været, om ikke en Kontrakt — Gudbevares, jeg veed ikke, om det ærede Medlem og hans Venner aflutter Kontrakter og holder dem, men det, jeg ser paa, det er Maaden, hvorpaa der arbeides. Mellem Venstre og Socialdemokratiet har der aldrig eksisteret nogen Kontrakt, men en Overenskomst om Arbeidet. Det ærede Medlem maa ikke tro, at det, fordi Nogen faar i Sinde at kalde det en Kontrakt, derfor er Andet end en Overenskomst om Arbejde, og saaledes er det ogsaa, jeg ser paa Høires og de Revolutionæres Arbejde i Valgkampen. Det ærede Medlem mente, at den Alliance, som er sluttet mellem Venstre- og socialdemokratiske Vælgere her i Kjøbenhavn, er i høieste Grad usund; jeg veed ikke, om det ærede Medlem mener, at den Alliance, som Professor Goos i sin Tid indgik med de Revolutionære, var sundere (Afrydelse af Dinesen). Det ærede Medlem er maatte altfor hæderlig til at erkjende, at den var sund. Men noget Saadant er virkelig foregaaet igjen akkurat i samme Stil. Dersom det ærede Medlem under sin Sygdom ikke har havt tilstrækkelig Veilighed til at følge Kampen for Valgene, saa vil jeg sige ham, at det jo ikke er ubekjendt, at der udgik saadanne Opraab til Høire forskellige Steder, at de ikke maatte vove sig for meget ind mellem Venstremændene og ikke indlade sig paa Diskussion, fordi flere af Høires dygtigste Legitatorer paa Grund af Sygdom vare forhindrede fra at støtte dem. Jeg skal henvise til, hvad „Avisen“ har skrevet, og hvad „Dagbladet“ har skrevet, og hvad den Presse, som repræsenterer hans Meningskæller, i det Hele taget har skrevet, under denne Valgkamp. Han vil da finde Citater af det revolutionære Organ for Arbejderne, som i høi Grad angribe os, og man udtaler Sympathi med disse Angreb paa os, og han vil finde udtalt Opfordringer til de Revolutionære, der

gaa ud paa, at hvis de ville gaa konsekvent tilværks i deres Politikk, saa er det deres Pligt at opstille Kandidater mod Holm og Hørdum. Jeg veed ikke, om dette ikke er et Samarbejde og Slægtskab, der er kommet frem mellem Høire og de Revolutionære, og som jeg maatte passende kunde betegne som et Valgslægtskab, og det er den Alliance, jeg har sigtet til. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem og de Revolutionære have underskrevet nogen Kontrakt — Kontrakter have jo ofte ikke saa Meget at sige — men det, som foreligger for Offentligheden, de Handlinger, som ere udøvede, og som de bæere Ansvar for, det er det, som gjælder i den ene eller den anden Retning. Det ærede Medlem er sikkert vistnok enig med det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage) deri, at Arbejderne bør have Repræsentanter her i Salen, ligesom de ærede Medlemmer ere enige i, at Socialdemokraterne ikke ere Et med Arbejderne. Dette er imidlertid en Indsigelse, som altid har undret os Socialdemokrater og muligvis ogsaa Andre; thi hvorfor faae vi aldrig en af disse gode rettskafne Arbejdere ind her i Salen? Hvor kan det være, at naar der er en Arbejderstand rundt om i vort Land, som har funde, gode og fornuftige Anskuelser om, hvorledes Arbejderne burde være økonomisk stillede her i Landet, og som sikkert efter de Herrers Mening — det er jo sagt saa tidt, om ikke just i Dag eller i Gaar — har Ret til at være repræsenteret her i Forsamlingen, hvor kan det saa være, at vi ikke faae nogle af disse brave Mænd herind, f. Ex. en af disse omvendte Husmænd, som der jo er nok af paa de Herrers Godser. Lad os høre disse Mænds sunde og gode Anskuelser og se, hvilken Modsetning der er mellem dem og Socialdemokraterne. Baaede det ærede Medlem fra Hilerød (Dinesen) og det ærede Medlem fra Fredensborg (S. Hage) have jo sikkre Valgkredse, stil en af disse brave og fornuftige Mænd op i dem, og kom saa selv herind og kæmp med Socialdemokraterne i de andre Kredse, saa faae vi maatte nogle af disse brave Arbejdere herind. Maaatte kommer jeg saa ikke herind, maatte faar jeg ikke den Fornøielse at høre, hvad disse Arbejdere ville, som ikke have Anskuelse tilfælles med Socialdemokraterne, og hvilke Anskuelser de egentlig nære. Men det sørge de Herrer ikke for. Have de Herrer En af Arbejderklassen, som de gjerne ville have valgt ind, saa stilles han op paa den mest ubetatte Plads, hvor han risikerer med det Første at blive slaaet ned, saaledes som Tilfældet har været med det tidligere Medlem for Kjøbenhavns 9de